

Мин вземнен туган ягым табигатенә һәрвакыт сокланам. Сокланмаслык та түгел бит: урман дисән, урманнары бар анын, сулыклар дисән, елга-кулләре күп анын, таулар, болыннар, тугайлар, әрәмәлекләр... Болар барысы да минем туган ягым. Июнь - чәчәкләр ае; жэй коне нәкъ шул айдан башлана. Шушы айда болын-кырлар гына түгел, юкәләр дә чәчәккә күмелә. Бу айда бал кортлары армый-талмый эшлиләр, бал жыеп калырга тырышалар. Июндә кешеләр дару үләннәре жыялар. Чонки күп кенә дарулар чәчәкләрдән ясала. Безнен рес-публикабызда чәчәкләрнен ниндиләре генә юк! Июнь ахырында жиләкләр дә олгерә башлый.

Июнь аен июль алыштыра. Үл сусыл тәмле жиләкләре, кызыл борлегәннәре белән килә дә, хуш исле печәннәре, тук арыш-бодайлары белән алтын козгә кереп тә китә. Боларга барысына да кешеләр генә түгел, мал-туар да шат. Өнә, ой тирәсендә муенын горур күтәрәп йоргән ана каз бәбкәләре белән бергә бетмәс-токәнмәс авыл табигатенә хозурланып йори. Янгыры да остәмә күркәмләлек ости тирә-ягыбызга. Бер мизгелдә яшен яшьни, коеп-коеп янгыр ява һәм күк йозе яктырып та олгерә. Кин күкрәк белән суларлык һава күнелләргә рәхәтлек урнаштыра...

Тик авылда яшәп шул матурлыкларны күрүче генә азаеп килә. Өйтеп китим, «кан тартканга» ахрысы, жэй коне халык белән тулган авыллар, табигатьтәге шикелле матурланып китә. Алар да, туган якларынын матурлыгын күрәп калырга дип, эсселе-янгырлы ямьле жэй рәхәтенә чумалар. Шагыйрьләр жэйге табигатьнен матурлыгына сокланып сүзлә рәсем, ә рәссамнар картиналар язып калдыра. Без дә, сокланып калырга вакыт булган чакта, рәхәтләнәп күзәтеп, төмен татып калыйк ямьле жэйнен.

Н.ХӘЛИЛ